

FRED: Den humanitære verdenslederen Shankar ved bombe-kvartalet i Oslo. FOTO: BYRT

Multireligiøs utdanning

Samhørighet. Den humanitære verdenslederen Sri Sri Ravi Shankar besøkte nylig Oslo for å vise respekt og støtte etter de tragiske hendelsene 22. juli. Gang på gang fokuserte han på at måten å bekjempe ekstremister på, er å innføre en dynamisk og proaktiv multikulturell og multireligiøs utdanning.

Terroristens massakre av 77 mennesker har sjokkert verden. Hendelsen har satt søkelys på noe veldig viktig, nemlig hva fordommer og intoleranse kan føre til. Mangel på samhandling mellom folkegrupper og fordommer mot andre kulturer, kan føre enkeltpersoner og hele samfunn inn i katastrofale situasjoner.

Multikulturelle og multireligiøse aktiviteter er nødvendige for å fjerne fordommer og fobier fra unge sinn. Det er helt nødvendig at alle nasjoner omfavner flerkulturell og multireligiøs utdanning og feirer mangfoldet. Når et barn vokser opp og tror at andre religioner eller kulturer ikke er bra, så kan han eller hun bli i stand til å ta liv. Ved å få innsikt i andre kulturer, religioner og skikker vil barn utvikle en følelse av samhørighet og tilhørighet med alle. Når en følelse av samhørighet er tilstede, kan man ikke føle hat for andre.

Alle religioner vektlegger prinsippene om ikkevold, fredelig sameksistens og verdier som vennlighet, medfølelse og service til samfunnet. Disse felles prinsippene trenger å bli tydeliggjort og introdusert tidlig i et barns utdanning. Selv noen få personer med fordommer og misoppfatninger kan vise seg å bli farlige for samfunnet.

Dessverre, i enhver religion i dag, finnes det folk som er trangsynte og som trives med å skape fobier, fordommer og spre feilaktige oppfatninger om andre kulturer og religioner. Et lukket tankesett, begrenset samspill, og en følelse av isolasjon fra andre kulturer og samfunn kan føre til situasjoner som kan gi gnist til voldelige handlinger. Åndelig utdanning er avgjørende for å hjelpe enkeltpersoner med å håndtere sinne og hat. Uten evne til å takle det, kan sinne og hat føre til man mister gangsynet. Når evnen til å resonnerer går tapt, går også menneskelige verdier som toleranse og medfølelse tapt. Respekt for livet, som er grunnlaget for alle menneskelige verdier, går også tapt som et resultat.

Terrorister har ingen respekt for liv. I virkeligheten har terrorister ingen religion, ingen nasjonalitet og ingen filosofi, fordi de er blinde for fornuft. Vi aksepterer mat, kunst og musikk fra hele verden. På samme

måte må vi lære å akseptere kunnskap og visdom fra alle deler av verden også. Vi lever i en tid med globalisering - vi må globalisere visdom også. Så lenge en del av verden mangler disse menneskelige verdiene som vennlighet, toleranse og medfølelse, vil verden ikke være et trygt sted, fordi den delen kan avle terrorisme.

Vi trenger å se på årsaken til disse tilfellene av vold før det er for sent. Fredelskende folk er ofte ikke proaktive i å fremme fred i samfunnet, og de som er proaktive mangler indre fred. En kombinasjon av fred og dynamikk er nødvendig i dagens samfunn. Selv om dette kan virke idealistisk er det er ikke umulig. Det er mulig gjennom riktig utdanning og orientering. Hver og en av oss kan spille en rolle i å utdanne folk i menneskelige verdier som vennlighet, medfølelse og ikke-aggresjon.

Ingrid Klokkersund Byrt, pressekontakt for Art of Living Foundation – Norge

Hvor «gode» er vi egentlig?

Selvgodhet. Jeg er nettopp kommet tilbake fra en konferanse i Sør-Afrika. Temaet var Midtøsten. Mitt innlegg åpnet, og sluttet, med henvisning til terroren her hjemme; bomben ved regjeringskvartalet, og masseudvalget på Utøya. De fleste deltakere, og publikum, var informert om den høyreekstreme nordmannen, og terroren han hadde sluppet løs. De uttrykte kondolanse.

Mitt innlegg gjaldt situasjonen på den tiden da staten Israel ble til. Jeg snakket om bombingene av Hotell Kong David, sentralt i Jerusalem, og den gang nerve-senter for administreringen av Palestina. 91 mennesker ble drept, og 46 ble skadet i et terrorangrep utført av «den militante høyresionistiske undergrunnsbevegelsen Irgun» (Wikipedia). De hadde plantet en bombe på stedet der regjeringen og statsadministrasjon holdt til. Det skjedde 22. juli 1946 – og merk datoen for «vår egen» terror! Målet var å vinne kontroll over Palestina. Det var Staten Israel som skulle bli til.

Jeg snakket om andre massakre, utført av de samme «høyreekstremister», i den hensikt å drive palestinerne ut. For dessverre, var det mange slike. Et eksempel er Deir Yassin, en palestinsk landsby utenfor Jerusalem. Den ble angrepet av høyresionistiske grupper for å skape frykt i den palestinske befolkningen.

Mer enn hundre palestinere ble drept, deriblant kvinner og barn. De ble skutt ned med kaldt blod – ikke ulikt det som skjedde på Utøya. Eller palestinerne ble drept med granater, som ble kastet inn i deres hjem. Dato for den massakren var 9. april 1948 – en dato vi også kjenner her hjemme. Etter dette flyktet palestinerne i panikk. Menachem Begin som ledet operasjonen, og senere ble statsminister i Israel, har uttalt at uten Deir Yassin, ville Staten Israel ikke blitt til.

Tilbake i Norge leser jeg om varmen, omfavnelsene og støtten som alle gir til hverandre. Om blomsterhav, begravelser og sorg, som vi alle er delaktige i. Det er enestående og flott! Samtidig spør jeg meg selv hva som kunne ha skjedd om «islamister» hadde stått bak ter-